U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **R. B.,** proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,** se sídlem Křížová 25, Praha 5, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 10. 2009, č. j. 4 Cad 61/2009 - 28,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 22. 10. 2009, č. j. 4 Cad 61/2009 - 28, zamítl žalobu žalobce proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 3. 2009, č. X, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Přezkoumávaným rozhodnutím žalovaná zamítla žádost žalobce o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, v níž namítal, že nikdo nerespektoval jeho zdravotní dokumentaci, ve které jsou popsány jeho vážné zdravotní problémy. Konstatoval, že v jeho případě jde o pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti nejméně o 45 %, nepříznivý zdravotní stav mu značně ztěžuje obecné životní podmínky, a proto navrhl přiznání alespoň částečného invalidního důchodu. Stěžovatel uvedl, že zásilka obsahující napadený rozsudek byla vložena do schránky dne 18. 12. 2009.

Kasační stížnost je podána opožděně.

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadený rozsudek Městského soudu v Praze byl stěžovateli doručován na adresu jeho bydliště; stěžovatel nebyl zastižen, zásilka byla uložena a připravena k vyzvednutí dne 24. 11. 2009. Stěžovateli byla zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedl. Protože si stěžovatel zásilku nevyzvedl v úložní době, byla vložena do domovní nebo jiné stěžovatelem užívané schránky dne 8. 12.

2009. Tyto údaje jsou uvedeny na doručence založené v soudním spisu, která je na rubu označena prezentačním razítkem Městského soudu v Praze s datem 11. 12. 2009.

Podle § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s."), *nestanoví-li tento zákon jinak, užijí se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení.*

Podle § 49 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř."), *nezastihl-li doručující orgán adresáta písemnosti, písemnost uloží a adresátu zanechá vhodným způsobem písemnou výzvu, aby si písemnost vyzvedl. Nelze-li zanechat výzvu v místě doručování, vrátí doručující orgán písemnost odesílajícímu soudu a uvede, ve který den nebyl adresát zastižen. Odesílající soud vyvěsí na úřední desce výzvu k vyzvednutí písemnosti u soudu.*

Podle § 49 odst. 4 o. s. ř., *nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Doručující orgán po marném uplynutí této lhůty vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, ledaže soud i bez návrhu vyloučí vhození písemnosti do schránky. Není-li takové schránky, písemnost se vrátí odesílajícímu soudu a vyvěsí se o tom sdělení na úřední desce soudu.*

Podle § 50f odst. 3 o. s. ř., *doručuje-li soud písemnost při úkonu, o němž se nepořizuje protokol, nebo prostřednictvím doručujícího orgánu, vyznačí se doručení písemnosti na doručence. Doručenka je veřejnou listinou. Není-li prokázán opak, považují se údaje uvedené na doručence za pravdivé.*

Nejvyšší správní soud shledal, že doručující orgán postupoval zcela v souladu se shora citovanými ustanoveními občanského soudního řádu: Stěžovatele dne 24. 11. 2009 nezastihl, proto písemnost uložil a zanechal stěžovateli výzvu. Tuto skutečnost stěžovatel nijak nezpochybňoval. Tvrdil pouze, že písemnost byla vložena do schránky dne 18. 12. 2009, aniž toto tvrzení jakkoliv dokládal. Nejvyšší správní soud vycházel z toho, že na doručence je uvedeno datum vložení do schránky 8. 12. 2009, čemuž nasvědčuje i skutečnost, že se doručenka vrátila Městskému soudu v Praze již dne 11. 12. 2009, tj. dříve, než byla podle tvrzení stěžovatele zásilka vložena do schránky. Nejvyššímu správnímu soudu se jeví nepravděpodobné, že by doručující orgán oddělil doručenku v jiném okamžiku než ve chvíli, kdy vložil písemnost do schránky stěžovatele. Lze tedy uzavřít, že stěžovatel nevyvrátil pravdivost údajů uvedených na doručence.

S ohledem na ustanovení § 49 odst. 4 o. s. ř. přitom není okamžik vložení písemnosti do schránky relevantní pro určení data doručení písemnosti. Rozhodující je uplynutí lhůty deseti dnů ode dne, kdy byla písemnost připravena k vyzvednutí. Takto určený okamžik nastoupení fikce doručení je zcela jednoznačný a nezávislý na okolnostech, které mohou doručujícímu orgánu zabránit v bezodkladném vložení písemnosti do schránky (např. pracovní doba pošty).

Nejvyšší správní soud tedy konstatuje, že stěžovateli byla zásilka obsahující napadený rozsudek uložena a připravena k vyzvednutí na poště 180 08 Praha 88 dne 24. 11.

2009 a od tohoto dne počala plynout desetidenní lhůta podle § 49 odst. 4 o. s. ř. Posledním dnem této lhůty, tj. v pátek 4. 12. 2009, se napadený rozsudek Městského soudu v Praze považuje za doručený, i kdyby se stěžovatel o uložení písemnosti nedozvěděl.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. *kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Osobě, která tvrdí, že o ní soud nesprávně vyslovil, že není osobou zúčastněnou na řízení, a osobě, která práva osoby zúčastněné na řízení uplatnila teprve po vydání napadeného rozhodnutí, běží lhůta k podání kasační stížnosti ode dne doručení rozhodnutí poslednímu z účastníků. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Napadené rozhodnutí obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti, ve kterém je v souladu s § 106 odst. 2 s. ř. s. správně uvedeno, že proti tomuto rozsudku je možno podat kasační stížnost do dvou týdnů ode dne doručení, k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Městského soudu v Praze za podmínek stanovených v § 102 a násl. s. ř. s.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. *lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin.*

Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. *lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.*

Jak již bylo výše uvedeno, napadené rozhodnutí bylo stěžovateli doručeno v pátek dne 4. 12. 2009. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet v sobotu dne 5. 12. 2009 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v pátek dne 18. 12. 2009 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. *lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.*

K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo třeba, aby nejpozději dne 18. 12. 2009 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z obsahu spisu však vyplývá, že kasační stížnost byla podána osobně u Městského soudu v Praze až dne 30. 12. 2009, tedy opožděně; zmeškání lhůty nelze prominout.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 10. 2009, č. j. 4 Cad 61/2009 - 28, odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona, neboť byla podána opožděně.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. února 2010

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu